

1. Ahoj (Luky)

1. G F C
Vítaj, odlož si a vojdi, ak chceš, ďalej,
 G F C
mám tu šampaňské, a tak si kľudne nalej,
 D G C D
ako žiješ, čo ťa trápi, koho máš rád?
 G C G D G
[: Svet je zázračný, len treba ho tak brať. :]
2. Rozprávaaj, ako si ku mne zablúdil,
alebo odpočívaj, ak nemáš dost síl,
ak si smutný, pozri hore na slnko,
[: sú tam škrvrny a okolo nich svetlo. :]
3. Ak si bádateľ, choď na severný pól,
ak si spisovateľ, kúp písací stôl,
hlavne, kade chodíš, ruku podávajú,
tu je moja, aj keď je možno z pekla,
tu je moja, zatiaľ je ešte teplá ...

2. Ariadnina niť (Luky)

- Rec:** Emi Emi^7 $\frac{C}{E}$ Emi
Raz musíš vedieť pravdu, maličký,
 Emi Emi^7 $\frac{C}{E}$
to, čo vidíš, to je film bez hviezdíčky,
 Emi Emi^7 $\frac{C}{E}$
tam sú zbrane a tamto ľudia, to nie je ich vlastná tvár,
 Emi Emi^7 $\frac{C}{E}$
iba maska, s ktorou blúdi, a nie je to karneval.
1. Emi Ami Emi
Dnes v noci sa to teda roztočí,
 Ami H^7
mnohým z nás už dajú pásku na oči,
 Emi D C H^7
dravcov bude plná obloha a červov plná zem,
 Emi D C H^7
divný pach a prach a krysy ako tieň.
2. Nepýtaj sa prečo, kto a s kým,
a schovaj všetky sväté obrázky,
láska dostáva dnes zase jednu riadnu cez hubu,
ľudia - ver im, koľko chceš, tí už iní nebudú.
3. Prepáčte mi tento drzý tón,
som jeden z týchto ľudí napokon
a divím sa, kam to patrí, kde je Ariadnina niť,
dá sa vôbec s týmto všetkým v srdci aspoň trochu žiť?

3. Čarodějnice (Eva Henychová)

- Emi $F^\#$ dim $Adim$
1. Hladíte mě pohledem a cukrujete srdce svými slovy,
 Emi $F^\#$ dim H^7
každý z vás mě políbí a každý z vás mi rád o lásce poví,
 Emi Ami H^7
nosíte mi květiny a kladete mi k nohám celý svět,
 Ami H^7 Emi Ami Emi
táhněte mě k zemi, i když prožívám svůj nejkrásnější let,
 C H^7 Emi H^7
ptáte se, proč nebrečím, když celický svět utápí se v pláči,
 Emi C H^7 Emi
kudy se to ubírám a kudy že se cestička má stáčí.
 Emi H^7
- R:** Srdce hoří touhou, Bože, staň se, co se staň,
 Ami D G
v dálce vidím oheň čistý, zasněženou stráň,
 Ami $Adim$ Emi $D^\#$ dim
ohnivé má vlasy a ve svitu měsíce
 H^7 Emi
oči se jí lesknou, je to čarodějnice.
2. Nechci vaše dary, proto viníte mě z pohrdání světem,
berete mi milování se stromy a s provoněným létem,
utíkáte přede mnou, když setkáte se s pohledem mých očí,
kytce to prý prospěje, když prohnílý déšť celičkou ji smočí,
pak plivnete mi do tváře a vyškubnete pramínek mých vlasů
a zase jdete modlitbou se s pláčem lepších dovolávat časů.
- R:**
3. Postavte mi hranici, já pomohu vám na ni sbírat kletí,
dobře vím, co znamená to horoucí a rozzářené štěstí,
přivažte mě ke kůlu, snad dočkáte se příznivého větru,
a prostě o svá znamení a modlete se ke svatému Petru,
popel vítr rozfouká, vše dokonáno pro klid vašich duší,
kdo může slyšet, slyší: světe, srdce moje láskou k tobě búi.
- R:** Srdce hoří touhou, Bože, staň se, co se staň,
v dálce vidím oheň čistý, zasněženou stráň,
ohnivé mám vlasy a ve svitu měsíce
oči se mi lesknou ...

4. Čo dovolí dych (Peťo Vargovčik)

1. Zarosená stráň, šero skrýva už všetky hviezdy,
zobúdzam sa v tráve s mojím verným priateľom,
ja a on, v hladných očiach ráno chutí brieždením,
čo zastaví dych.
2. Pokojný zrak, túlim tvár nocou kolisanú,
včerajší víchor už len blúdi pod hrivou,
v krvi zvon znova búi, musíš pádiť planinou,
čo dovolí dych.
- R:** Cválaj, cválaj rýchlo,
v sparne, v búrkach so mnou smieš,
sme len dvaja blázni,
prázdno nechcem a ty tiež,
ďalej naplno vždy bež.

5. Čo tu hľadáš, dieťa (Kalumet)

1. $\begin{matrix} E_{mi} \\ D \end{matrix}$ Čo tu hľadáš, dieťa, v tomto dave tváří,
chladných úsmevov a múdrych fráz,
 H^7
vieš, že naspäť sa ti vrátíť nepodarí,
 $\begin{matrix} E_{mi} & E_{mi} & E_{mi} & E_{mi} \\ D & D & C & H \end{matrix}$
ale nachytáš ten ich mor zla,
 A_{mi}
žiadny protijed pre nich neplatí,
 E_{mi}
sú dávno mŕtvi, necítia,
 $D \quad H^7$
iba myslia, že si žijú,
 E_{mi}
to hnijú zaživa.
2. Čo tu hľadáš, „dieťa“, v zlatom strede ľudí,
ktorí poznajú len, čo je zvyk,
je ich spolu veľa, každý sám sa nudí,
podchvíľou spustí strachu krik.
Láska, priateľstvo je tam iba sebeklam,
aj pravda kabát zmeniť vie,
kruh sa uzavrie, niekto vzlyká,
zo stredy cesty niet ...

6. Dvaja malí generáli (Kalumet)

1. $\begin{matrix} A & G^6 & F^{maj7} & E^7 \end{matrix}$
Dvaja malí generáli, keď sa spolu guľky hrali,
 $\begin{matrix} A & G^6 & C & D \end{matrix}$
nezhodli sa, kto bol lepší, zrušili pokrvné bratstvo,
 $A \ G^6 \ F^{maj7} \ G^6 \ A \ E^7$
zabudli naň hneď.
2. Dvaja malí generáli tichú vojnu bojovali,
hľadajú si kamarátov, prikazujú: „S nim sa nehraj,
on je chlapec zlý!“
 D^7
- R:** Žalujú všetko rodičom, rodinná rada sa schádza,
 A
pre a proti prejednávajú, sankcie si vymýšľajú,
 $F^{maj7} \ G^6 \ D \ F^{maj7} \ G^6 \ A$
kto ich dodrží, kto ich dodrží?
3. A zatiaľ: dvaja malí generáli kamienky si zhromažďujú,
praky tajne vylepšujú, nóty si už napísali,
pýšu s tvrdým y.
4. Dvaja malí generáli divné reči rozpútali,
každý z nich je v práve, zdá sa, ak raz s bratom poháda
sa,
ide o princíp.
- Rec:** „Vojak Lovich!“
„Tu!“
„Ku mne! No rýchlo, rýchlo! Ako to, že nie ste ostrihaný,
čo? A ako to, že nemáte zelené oči, a gitaru, a ústa?“
„Pán generál, ja poznám iné životné hodnoty.“
„Iné životné hodnoty? Chachachacha ...“
5. Dvaja malí generáli sa za pačesy pochytili ...
Stop! Tu hra už nie je správna, v živote sa ododáva
bijú pešiacy, za vás pešiacy, za vás pešiacy, zastaviť, stáť!

7. Doufám (Jirka)

1. $\begin{matrix} C & F \\ C & E_{mi} & G \\ F & C & F & C \end{matrix}$
Kdekdo se zajímá o světa divy
a přitom nevnímá, že ztratil cit,
všecko mu připadá smutný a křivý,
 $\begin{matrix} F & E_{mi} & D_{mi} & G & C \end{matrix}$
slunce mu zapadá, neumí žít.
 $\begin{matrix} F & G & E_{mi} & A_{mi} \end{matrix}$
- R:** Doufám, že se svět změní,
 $\begin{matrix} D_{mi} & G & C \end{matrix}$
já věřím na den bílej jak sníh,
 $\begin{matrix} F & G & E_{mi} & A_{mi} \end{matrix}$
doufám, že v lidech není
 $\begin{matrix} D_{mi} & G & C \end{matrix}$
jen samý klení, závist a hřích.
2. Jeden se pokloní, jinej se vzpírá,
a když je na koni ten, co je zlej,
za každou pokorou zrodí se víra,
aby co nejdřív ten zlej spadl z něj.
- R:**
3. Země se otáčí, přitom se stává,
že kvete bodláčí tam, co kvet' mák,
kdo na to nestačí a kdo se vzdává,
dělává z obláčku ošklivej mrak.
- R:**
- R:** La la la ...,
doufám, že v lidech není
jen samý klení, závist a hřích ...

8. Držím palce všetkým tulákom (Kalumet)

1. $\begin{matrix} G_{mi} & D & G_{mi} & D \\ F & D \end{matrix}$
Vy, čo v kvetoch vidíte len kvety,
aj keď ich máte stovky v záhradách,
 $\begin{matrix} G_{mi} & C_{mi} \end{matrix}$
povedzte mi, či skropíte
 $D^{\#}$ D
slzou ružu, ktorá uvadá.
2. Vy, čo máte vždy plné stoly
a fľaše „extra“ hviezdíčkovanej,
povedzte mi, či ste pili
čaj zvarený len tak v ešuse. (Asi nie.)
 $\begin{matrix} G_{mi} & C_{mi} & G_{mi} \end{matrix}$
- R:** Tak držím palce všetkým tulákom,
 $D^{\#}$ D
čo gitaru by nemenili za váš večný zhon,
 $\begin{matrix} G_{mi} & C_{mi} \end{matrix}$
tým, ktorí majú hlavu plnú snov
 $D^{\#}$ D
a v tráve večer milujú sa s túžbou túlavou.
3. Vy, čo heslá skandujete v dave
a keď sa treba za ne biť, tak vás niet,
povedzte mi, viete vôbec,
že vaše frázy sú pre pravdu jed? (Asi nie.)
- R:**

9. Dnes radšej nezložím nič (Kalumet)

1. Keď nie si pri mne, tak porežem sa aj o víbový prút,
mlieko mi vykypí, a keď zamknem dvere, vylomím kľúč,
len ty ma môžeš zachrániť
a naučiť sa znovu smiať,
dnes ma páli aj posledný lúč, aj posledný lúč.
2. Keď znovu odídeš, vezmi žiletky, zápalky, spray,
všetko, čo nepatrí do rúk deťom, mi zober a znič,
len ten spray nehádz do ohňa,
chcem ťa raz celú, celú mať,
dnes radšej nezložím vôbec nič, bol by to gýč.
3. Keď si spomenieš, že zas chceš odísť, tak radšej tu buď,
pretože berieš mi smutným slovom do všetkého chuť,
len ty ma môžeš zachrániť
alebo ku skale prikuť,
zajtra ti predám za hlt teplej vody a vybijem prúd,
[: zajtra ťa zamknem a prehlnem kľúč a vybijem prúd ...
:]

10. Heřmáňková (Paradox)

Ami C
S heřmáňkovou vúní vlasů,
s Bohem v duši, s láskou v srdci,
[: s polibkem na rtech,
se slzami v očích
s děťátkem v těle
usíná tu pod peřinou,
schoulená je do klubíčka,
ničí milá, zamotaná
do pavučin snění. :]

11. Hľadám (Kalumet)

1. Ja som vychutnal soľ prvých rozlúčeník,
ja som zistil, čo je to čas:
možno rok, možno dva, možno viac ...
2. Ja som zažil aj prvé návraty,
miloval som o to viac:
bol to smiech, bol to plač, bolo to fajn ...
3. Ja som jedným z tých, čo mali možnosti
pozerať na pravdu lupou:
bola pravá, neklamala, iba chladla ...
- R: Hľadám svoj svet vlastných právd,
kde jazyk nezatienu cestu.
Snáď ho mám blízko na dosah,
aj keď bosý stojím v kalužiach.
4. Ja som počúval reči krásnych žien,
až na jednu všetky mylné:
zneli vážne, boli lesklé, boli plytké ...
5. Aj na ľudí som sa pozeral,
z mnohých mi však bolo zle:
mali jasné, osvedčené, veľké ciele ...

R:

R:

12. Chcem strážiť tvoje rána (Kalumet)

1. Zas máš zelenšie oči, v nich strach,
po prebdenej noci vlhko na perách,
tulák, čo na rohu hral, bol naivný a čistý,
len jeho starý spevník má vytrhané listy.
Smútok do vody skočil, nemá pás,
ver mi, zavri si oči a počúvaj môj hlas:
Ak ťa začne raz unášať vietor,
keď ťa bez zmyslu povlečie tmou,
ako húština nad skalnou priepasťou
vyrastiem tu pred tebou.
2. Ak raz odídeš navždy, naozaj,
nikdy neboj sa pravdy a lásku rozdávať,
pamätaj, že nikdy viac už nezostaneš sama,
akýsi otrhaný tulák bude strážiť tvoje rána.

R:

R:

13. Jablíčko (Paradox)

1. $C \quad G \quad C \quad Ami$
Jablíčko kulaté držíš v dlani,
 $F \quad C \quad G$
oči máš modravé, na tvári smích,
 $C \quad G \quad C \quad Ami$
jadérko ukryté, chcel bych je mít,
 $F \quad C \quad G \quad (C)$
dej mi, má rozmilá, kousiček sníst.

R: $C \quad F \quad C \quad G$
Bříško jak jablíčko kulaté máš,
 $C \quad F \quad C \quad G$
že jsem tě miloval, už neschováš.

2. V sobě máš jadérko, pomalu zraje,
o mně a o tobě písničku hraje,
byli jsme já a ty, teď budem tři,
červené jablíčko, to k nám patří.

R: $C \quad G \quad C \quad Ami$
*: $F \quad C \quad G \quad C$
Byli jsme já a ty, teď budem tři,
 $F \quad C \quad G \quad C$
červené jablíčko, to k nám patří.

14. Janke (Luky)

1. $C \quad G \quad C \quad F$
Slnko už zašlo, deň chytil sa v očkách
 $C \quad G \quad C \quad G$
a v tej sieti pospí si rád,
 $C \quad G \quad C \quad F$
sadem si tu k tebe a do rána počkám,
 $C \quad G \quad C$
keď vstaneš, hneď začnem ti hrať
 $Ami \quad Emi \quad F \quad C$
o tom, že na kolejších stála a za uchom kvet
 $Ami \quad Emi \quad F \quad G$
a maličký námočník nesmie ťa chcieť,
 $C \quad Ami \quad F \quad C$
a struny dožerava rozpálené
 $G \quad C$
večer vylúdia posledný tón.
2. Bolo to dávno, keď si prvýkrát prišla
a ja som ti prvýkrát hral,
pod nosom páperie, miesto ruky ihla,
aj tak som bol srdcový kráľ,
nad skalnými útesmi havran letí,
tie chvíle sú tu len raz a naposledy,
tak si vymeňme úsmev a zažmúr už očka,
nech ráno v nich ohníky máš.
3. Všetky svoje poklady deťom cez noc rozdám,
len hviezdičku s lienkou, tú nie,
šepkám: „Janka, choď, ak chceš,“ no v duchu prosím: „Ostaň,“
veď nohy máš unavené,
z toľkých ciest museli vrátiť sa späť,
a za touto zákrutou je ďalšia spleť,
na nej štvrtová nota ti ukáže smer,
tam vezmi si, čo budeš chcieť.

15. Jednohubka (Kalumet)

1. $Dmi \quad Gmi \quad Dmi$
Kým nebo nad hlavou vidím a pár hviezd, čo spánok strážia,
 $B^b \quad A$
kým sú ľudia, čo si pravdu vážia aj za cenu strát,
 $B^b \quad C \quad F \quad Dmi$
kým v srdci je miesto pre pár blízkých, s ktorými nie som sám,
 $Gmi \quad A$
tak tým zvedavým vždy vravím, že sa mám.
2. Kým do ulíc nám nepadá nič iné okrem dažďa,
kým sa ľudia celkom nevyvraždia v snahe vždy mať viac,
kým gitara v rukách mi sem-tam ladí a pieseň pre vás hrám,
tak tým starostlivým vravím, že sa mám.

16. Já chci zpět (Jirka (Hana Hegerová))

1. $Cmi \quad C^7 \quad Fmi$
Staričkový autobus zastaví podle přání,
 $G \quad Cmi$
vystoupím tam, kde ves první zdí začíná,
 Fmi
v chaloupkách voní les, kostelík výšku sklání,
 $G \quad Cmi$
do straně těžký vůz koniček táhnout má.
Slunce po okraj a všude samý vřes,
 $Fmi \quad Cmi$
a teď se, duše, kaj, a srdce, tíhu nes,
 $G \quad Cmi$
tak tohle je můj kraj, tak to je moje mládí,
 $G^\#(Fmi) \quad G$
tak to je domov můj, tak to je domov můj.
 Cmi
Já žil jsem hodně snů a taky poznal svět,
 $Fmi \quad Cmi$
už je to hodně dnů, už je to hodně let,
 $G \quad Cmi \quad G \quad Cmi$
pak vítr všecko smet', mně zůstala jen touha,
 $G \quad Cmi$
bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět.
2. Přes hory kamení ze světů plných bouří
zarostlou pěšinkou po špičkách přicházím,
s dušičkou malinkou koukám, jestli se kouří
z našeho stavení, a nevím, jestli smím.
Já nevím, jestli smím jít jako kdysi dál,
já vím, já dobře vím, že život nečekal,
že dveře, které znám, po letech starým klíčem
jen těžko otvírám, jen těžko otvírám.
Já žil jsem hodně snů a taky poznal svět,
kde deset prázdných dnů je tisíc marných let,
pak vítr všechno smet', mně zůstala jen touha,
bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět ...

17. Ještě není pozdě (Eva Hencychová)

1. Prý je to dobré, když si člověk občas popláče,
když vyškubne si hrst vlasů,
prý je to v pořádku, že slzy jako koláče
ti rozmazaly tvou krásu.
Dlouho už neshlívalo, noci jsou tak chladné,
poslední hvězda z černé oblohy dnes spadne,
má-li se něco změnit, poslední je šance,
pakliže zaspíme ji, balíme si rance.
2. Dal jsi mi všechno to, co darovat jen můžeš,
já hlídala si zadní vrátka,
ostré jsou trny tobě darované růže
a cesta zpátky tolik krátká.
Tisíc let nevěříš už, lásko, na má slova,
stejně se moje duše ve tvé duši schová,
vím, že se nebráníš, jen očekáváš činy,
modlím se, ať mou touhu nepohltní stíny.
3. Lehké je spadnout dolů do hluboké jámy,
nejtěžší ze všeho je však cesta vzhůru,
ještě jsme nespádli, vždyť Bůh je, lásko, s námi,
zuby se držíme andělského kůru.
Nikdy jsem neprosila, ale dneska prosím,
neodcházej ve zlém, neodcházej v míru,
prostě tu zůstaň v trávě, na sluníčku bosý,
chci ti patřit, lásko, vlož do mě svou víru.

18. Jaro '91 (Jirka)

1. Poslouchám verše, co jiní píší,
když jdou si za štěstím, za představou,
kde jsou ty moje, snad měl bych být tišší,
abych je uslyšel, až připlavou.
R: Když někdy zafouká severák létem,
čas se zastaví, není mi hej,
nevím, co s tím, tak posílám světem
písničku pro svoji malou Ray.
2. Snad se mi vrátí maličko jiná
tahleta písnička za krátkej čas,
doufám, že nebude na cestě líná,
doufám, že vrátí se jak druhěj hlas.
3. Že chci se s ní toulat jak za prvním květem,
že vezmu jí všechno a všechno jí dám,
nevadí, když občas písničku spletem,
noty jsou všude, ať tam nebo tam.
R: Když někdy zafouká severák létem,
čas se zastaví, není mi hej,
nevím, co s tím, tak posílám světem
písničku pro svou Ray.
4. Tónů je dost, já vím, že to platí,
chybí však adresa pro tenhle vzkaz,
možná se zatoulá, možná se vrátí,
jak to s ním dopadne, ukáže čas.
R: Když někdy zafouká severák létem,
čas se zastaví, není mi hej,
nevím, co s tím, tak posílám světem
písničku ...

19. Keď plačú stáda (Kalumet)

1. Hral som raz pesničku o tom, čo ľuďom chýba,
vtom mi ktosi hovorí:
Kde to žiješ, človeče, máš pravdu,
je to chyba, ale život nie je med.
A ja som počul plakať stáda.
2. Pozrel som do slnka, videl som tisíc farieb,
vtom ma ktosi oslovil:
Hej, chlapče, nasaď si slnečné okuliare,
veď pokazíš si oči.
A ja som počul plakať stáda.
3. Možno som neprežil to, čo snáď mnohí iní,
videl som však toho dosť.
Chce to len nedostať sa
do tej pavučiny, kde je veľmi smutno.
A kde sverne plačú stáda.
4. Ktosi raz podrazil, povedal: Prepáč, kámo,
nevysvetľuj si to zle.
Občas sa v živote
takéto veci stanú, tak budme zase dobrí.
A stále viacej plačú stáda.

20. Léto (Eva Henychová)

1. D E G D Hmi
Lítací sny zdávají se bláznům prý, či běsům,
 C A Hmi A D
tebe, světe, nebojím se, tuhle píseň zpívám lesům,
 Hmi G A D
všechny písně dávám světu, jenom tuhle zpívám lesům.

2. Nekonečno čekající na slet lidských duší,
každé hlavě sen na líci i slaná kapka sluší,
myslím, že i tobě, lásko, každá slaná kapka sluší.

R: Hmi A D $F\#$
Zůstanu už v náručí hřejivého Slunce,
 Hmi $F\#mi$ D G $F\#$
ruce, světe, i tvůj klín pozbyly už punce,
 $Hmi A C G Hmi A C G Hmi A C G Hmi A G A$
naše milování, milování, Boží smilování, smilování.

3. Provoněná dálavou mazlím se s hebkým kmenem,
bleděmodrá nad hlavou mě zdraví jeho jménem,
bleděmodří ptáčkové zpívají mi jeho jménem.

4. Poslouchám, co zpívá řeka vonícímu létu,
po tváři mi slza stéká, ještě, že ta píseň je tu,
v dálce bijí zvony, ještě, že ta píseň je tu.

R:

5. Dávám duši obnaženou na dlani svým stromům,
chtěla bych být tvojí ženou a vracet se sem domů,
nebojím se, lásko, už vím, kudy vede cesta domů.

6. Bez bázně a bez váhání zazpívám dnes světu
o tobě a o tvých dlaních, o tom nejkrásnějším létu,
srdce volá: „Přijdu, lásko, jsi to nejhezčí, co je tu!“

R:

***:** Hmi $F\#mi$ G D
Zůstanu už, lásko!

21. Mr. Einstein (Kalumet)

1. Emi^7 Emi^6 Emi
Je to rok, či dva, či okamih,
 Emi^7 Emi^6 Emi
čo preletel som školskou bránou.
 Emi^7 Emi^6 Emi
Keď prečítal som fúru krásnych kníh
 Emi^7 Emi^6 Emi
a o princeznú smelo bil sa.

2. Je to rok, či dva, či okamih,
čo som dievča chytil za ruku.
Veď dnes už viem o láske nielen z kníh
a jej krok poznám po zvuku.

R: Ami Emi
Mister Einstein, prosím vás,
 Ami Emi
zastavte čas,
 Ami Emi Gmi $G\#mi$ Ami Emi
nech môžem ešte sa na Indiánov hrať.
Mister Einstein, prosím vás,
zastavte čas,
nech znovu môžem sa svojho citu báť.

3. Je to rok, či dva, či okamih,
čo spievam túto pieseň.
Veď ešte stále neviem pochopiť,
že ma doma dievča čaká.

R: Mister Einstein, prosím vás,
navráťte čas,
keď láska bola ešte hriechom smrteľným.
Mister Einstein, prosím vás,
kam letí čas?
Veď ja sa stávam navždy dospelým,
navždy dospelým, navždy dospelým ...

22. Melancholická (Kalumet)

1. C^{maj7} Ami F G
Nikto neprišiel, a ja som práve chcel byť zasnený,
 Ami Emi F C
žiadny ston, žiadny smútok mi nemal v ceste stáť,
 C^{maj7} Ami F G
nikto neprišiel, a ja chcem dlaňou trieskať do steny,
 Ami Emi F G
nech aspoň bolesť cítim, zlý som stále viac.
 C^{maj7} Ami C^{maj7} B^b dim
Na mieste stáť, stáť,
 F^{maj7} C^{maj7} Ami D^7
už nepredávam pod ceny a nechytám sa chmár,
 C^{maj7} Ami C^{maj7} B^b dim
každý vraví, že som blázon, keď chcem nájsť,
 F^{maj7} C^{maj7} G C
čo nenašiel snáď nikto z tých, už zahodili snár.

2. Už len schodov pár ma delí od trinástej komnaty,
ktorej kľúč márne skrývam, vždy ho nájdem zas,
zachmúrená tvár, a v dialke pozeráš sa z okna ty,
strácam vládu sám nad sebou, ale načo bežať v dialku?
Ja musím stáť, stáť,
keď chcem ísť ďalej, musím stáť, tak mi vraví zrak,
keď sa dívam na svet okolo, tak si dám
ružové sklíčka pred oči, a nebudem sa báť.

23. Moja krehká pieseň (Luky)

1. G A_{mi}^7 H_{mi}^7 A_{mi}^7
Skús raz skladať krásne slová,
 G A_{mi}^7 H_{mi}^7 A_{mi}^7 D
zazdá sa ti, že všetky sú už dávno na svete,
 C G A_{mi}^7 E_{mi}
len tvoje meno nenápadne do nich schovám,
 F C G
nechám ho zmiznúť vo vete.
2. Chvilku ti srdce zaplesá,
potom zrazu gong a tancujúce svetlá červené,
preto ti spievam len tu, uprostred lesa,
kde nik nemá ucho na stene.
3. Vraj máš rada smutné piesne,
ale do rúk sa mi to potvorské G-dur natiska,
skúsím to znova, veď to bolo tesné,
potom ti ju prídem zapísať.
4. Na slová malý cintorín,
chvilu zastanem a obzriem si ten nevidaný kraj,
nebudeš prvá, moja krehká pieseň,
možno si aspoň bola fajna ...

24. Modlitba (Eva Henychová)

- R: C B^b C G_{mi}
Nazí dnes prosíme o víc, než co je nám dáno,
 C B^b C G_{mi}
nebe nám seslalo chladné a deštivé ráno,
 C G_{mi} C G_{mi}
čisté a bez mráčku pláče nad ľudským bytím
 C B^b C
a Slunce zdaleka volá: „Já ještě svítím!“
1. F G C $\frac{C}{H}$ A_{mi}
Dešťové kapky smáčeji zem, lidé prchají a nevědí, kam,
 F G C $\frac{C}{H}$ A_{mi}
možná, že někdo zbloudí až sem, kde neprší a nikdo není sám,
 F G C $\frac{C}{H}$ A_{mi}
přestože máme kam se skrýt, jdem a necháme se omývat deštěm
 F G C $\frac{C}{H}$ A_{mi} B^b
a nebudem se se světem přít, zda života třeba je tu ještě.
- R:
2. Neprchej před Sluncem a milováním, podívej se zpříma do
své tváře,
neškemrej u Boha o smilování, žij, a povede Tě sluneční záře,
po každém dešti objeví se duha, i smích přijde po každém
pláči,
a, přestože někdy jde to ztuha, myslím, že k životu úplně to
stačí.
- R: G_{mi} C B^b C
+ a Slunce zdaleka volá: „Já přeci ještě svítím!“

25. Návrat do nenávratna (Kalumet)

- (G) E_{mi} C H
1. Sú miesta, ktoré hľadajú prvým jarným briezdením,
 C^{maj7} A_{mi} D^7 G
trochu clivé, zvláštne krásne - maliar ich nenakreslí.
 A_{mi} E_{mi} H^7 E_{mi}
Pozná ich tvoj tulácky vak, z prachu ciest zašpinený,
 A_{mi} E_{mi} H E_{mi}
pozná ich tvoj tulácky vak, aj gitara, čo neladí.
2. Sú miesta, ktoré bolia viac než slzy na dlani,
spomienky sa niekde rútia, v detstve ich to zastaví.
Zrazu vidíš svoj luk, šípy, aj čelenku z pier husích,
vidíš svoj luk, prvé šípy, aj čelenku z pier husích.
- E_{mi} D
R: Hej, ty, čo si tam stál,
 H E_{mi}
hrdo zvieral v rukách detskú zbraň,
 C G H
vstúp znovu do mňa a skús zabudnúť,
 E_{mi} D
že čas mi ťa už vzal,
 H E_{mi}
že som dlho návrat odkladal,
 A_{mi} E_{mi} H
na účet pribudlo len rokov pár, á - á - á.
3. Sú miesta - chutia trpké, kto dal plaché otázky,
chlapčenská tvár, na nej pehy, vykanie ťa zamrazí:
„Ujo, prečo tu sedíte a prečo vám tečú slzy?
Ujo, dám vám gumipušku, veľkým sa to nepatrí.“

26. Nejkrásnější láska (Eva Henychová)

- A_{mi} E_{mi}
1. Nejkrásnější noc byla ta s Tebou,
 A_{mi} C
možná jsem chtěla moc a jiný být Tebou,
 D_{mi} E
tak mě odhodí po prvním políbení,
 D_{mi} E E^7
mé srdce zahodí tam, kde láska není.
2. Nejkrásnější den byl po té noci
a já chtěla jen slyšet Tvé srdce tlouci,
cítil Tvé pohlazení,
na tom nic přece není.
3. Nejkrásnější sny byly ty o Tvé lásce,
plynuly dny a naše láska byla v sázce,
stačilo jen pohlazení
pro věčné probuzení.
4. Nejkrásnější láska, postůj chvíli, neutíkej,
přišla jenom na skok a teď, láska, nenaříkej,
život je to, co bylo,
a láska, co tu bylo ...

27. Na poplach (Kalumet)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & & \text{Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{Šiel chladným ránom, šiel, a nevyšimal si slnko,} \\ \text{Ami} & G & & C E^7 \\ \text{žraloka v teniskách a mláky plné žiab} \\ \text{Ami} & & C & \\ \text{a v hlave množstvo myšlienok} \\ D & F & G & \text{Ami Dmi Emi Ami} \\ \text{a všetky bijú, bijú, bijú, bijú na poplach.} \end{array}$
2. Predvčerom na stráni som videl zvláštne kvety,
boli biele ako sneh, čo má za chvíľu prísť.
Jeden z nich som ti priniesol
a ty si mala čarokrásny úsmev na tvári.
Na, na, na ...
3. A tak som ďalej šiel tým veľmi chladným ránom,
myslel som na teba a na pár pekných chvíľ,
a srdce divne kričalo, že zajtra možno
zavolá ma niekto zabíjať.

28. Návrat priateľa (Kalumet)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & G & E \\ \text{Tak ako, priateľ, bol si dlho preč,} \\ \text{Ami} & E & \\ \text{si to ešte ty?} \\ \text{Ami} & G & E \\ \text{Tak ako, priateľ, čo urobil čas,} \\ \text{Ami} & E & \\ \text{máš stále svoje sny?} \end{array}$
- R: $\begin{array}{ccc} Dmi & & Ami \\ \text{Môj svet znel vždy s tvojím - kráčať ránom novým,} \\ E & Ami & \\ \text{v gitare si slzy niesť.} \\ Dmi & & Ami \\ \text{Čas ťa znovu vrátil, tvár bez vrások nechal,} \\ H & E & \\ \text{v srdci niečo pomenil.} \end{array}$
2. Tak ako, priateľ, pamätáš si smiech,
vieš slovom pohľadiť?
Tak ako, priateľ, vieš sa v búrke netriať,
vieš pravdu nestratiť?
- R: Stál si blízko pri mne, tvoj hlas znel tak divne,
skúšal som mu rozumieť.
Týchto slov sa bojím, málo o ne stojím,
skús sa vrátiť k detským snom.
3. Tak ako, priateľ, dáš na seba džínsy
či vkĺzneš do kvádra?
Tak ako, priateľ, zauzliš si jazyk
či nájdeš správnu trať?

29. Nahá tvár (Kalumet)

1. $\begin{array}{ccccccc} C & C & Ami & \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F\#} & \frac{Ami}{F} \\ \text{Na okne sa niečo ticho ligoce, hlúpo sa škerí,} \\ C & C & Ami & \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F\#} & \frac{Ami}{F} \\ \text{hnevám sa a okno otváram a siaham hneď za tým.} \\ C & & C & & Ami \\ \text{V pästi mám však prázdnu, čistú dlaň,} \\ \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F\#} & \frac{Ami}{F} & & \\ \text{v nej lístok trojrohý.} \\ C & & C & & \\ \text{Vraj volá sa smútok a začal svoj útok} \\ Ami & & \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F\#} & \frac{Ami}{F} \\ \text{a že mu je ľúto, že dnes už nezaspím.} \end{array}$
- R: $\begin{array}{ccc} C & F^{maj7} & \\ \text{Tvoju nahú tvár potme vidím,} \\ C & F^{maj7} & \\ \text{pri nej fotiek pár strašne milých,} \\ C & F^{maj7} & C \\ \text{tučný inventár, sklený labyrint.} \end{array}$
2. Každou chvíľou viac si dovoľí, už do strún sa mi pchá,
márne ho vyhľadám spod polic, už lezie po knihách.
Kam sa pozriem, všade vidím
len ten ligot zákerný.
Už klesá mi pýcha a zle sa mi dýcha
a pichá ma dýka priamo do slabín.
- R: Svoju izbu sám z vraždy viním,
účet plný mám cudzej špiny,
na ľútosť sa hrám, viem, že neprídeš.

30. Oblaky (Kalumet)

1. $\begin{array}{ccc} Dmi & & \\ \text{Včera som kráčať hore,} \\ Gmi & & \\ \text{chcel som pozrieť nad svet z výšky} \\ Ami & & Dmi \\ \text{a spadol som späť na tvrdú zem.} \end{array}$
2. Hľadím tam do oblakov,
rozmýšľam o pokore,
v noci mám nepokojný sen.
- R: $\begin{array}{ccc} C & & F \\ \text{Že som kráľom zosmiešnených, naivných a hlúpych} \\ C & & A \\ \text{a zajtra od života iste ďalšiu kúpim.} \end{array}$
3. Pýtate sa, prečo vlastne
stále sa s výškou bijem,
prečo vždy niečo iné chcem.
- R: Povieť vám to otvorene, a to je dneska veľa,
ja som pre vás hlupákom, a vy ste bezo cieľa.
4. Zajtra znovu pôjdem hore,
chcem sa pozrieť na svet z výšky,
a nájdem ťa, dúfam, zmáčanú.

31. O tebe (Kalumet)

- Emi*
1. Zažmúr oči a v nich teraz predstieraj smútok,
každý pohyb si zväz a zatváraj sa skúpo,
otvorí oči a vie, že niet mu už pomoci,
bojí sa o teba a zbytočne sní.
- C D G Emi C D Emi*
- R:** Nikto neznesie taký útok tvojich tmavých očí
C D G Emi C Hmi
a tebe nie je tej lásky ľúto, veď sama máš na viac.
2. Pozri, tam vidíš svet tej najkrajšej krásy,
tmavé oči, aj ty už začínáš básniť,
nemáš šancu mať rád, keď chveješ sa horúčkou,
pred tým zjavom máš strach a kontrolu strácaš.
- R:** Veď stojí tu tajná túžba, s tebou sa hrá,
tá hra, to je práve skúška, čo dokážeš z nej vziať?
3. Snívaš sen, a v ňom je tou najkrajšou vílou,
iba kráľ s ňou smie byť, len kráľ čistých slov.
Stále nedá ti spať to nádherné zjavenie,
v srdci túžiš ju mať, však nemáš dost síl.
- R:** Keď sa zjaví, ti srdce búcha ako bláznivý zvon,
hltáš očami, cítiš, dýchaš každý jej krásny bod.

32. Povolenie mám (Luky)

- Emi D Emi*
1. Nad naším spolkom už zapadá slnko,
Ami Emi
už musím ísť, už musím ísť,
D(C) Emi
[: bude mi za tebou, kamarát, smutno,
- zajtra ti na čelo nakreslím kríž. :] Ami Emi H⁷ Emi*
2. Nestihol som ťa už za ruku chytiť,
zmizla si navždy, zmizla si navždy,
[: rozuzlila si vo mne mnohé uzlíky,
priateľka v daždi, priateľka v daždi. :]
3. Aj v najhlbšom lete som sa občas triasol
o teba, láska, o teba, láska,
[: bolí ma viac, že som bol občas blázon,
občas i kat, občas i kat. :]
4. Dnes v noci nad hlavou mi mesiac svieti
ako veľký pán, ako veľký pán,
[: vravel, že nikdy nedá svoje hviezdy
nijakým tmám, nijakým tmám. :]
5. Všetci ste už preč, bude mi chvíľu ľúto,
potom si gitaru naladím sám
[: a pôjdem na trh, vďaka vám, s čistou kožou,
povolenie mám, povolenie mám. :]

33. Pre malú Lenku (Luky)

- Ami F*
1. Iba chladný múr, za ním štyri steny,
Ami Dmi
dlhé čakanie, kým sa všetko zmení,
Ami E Ami
kopa starých psov, čo sami seba uhryznú.
2. Z tohto väzenia musím už utiecť niekam,
preto hrám pesničku tebe, malá Lenka,
v očkách uhľiky a vo vlásokoch krdeľ vrán.
- A⁷ Dmi G C C_H Ami*
- R:** Len zopár slov a tvoj šťastný detský úsmev
Dmi Emi Ami Ami Ami
mám stále pred sebou,
Dmi G C C_H Ami
dávaš mi viac, ako ja ti môžem dať,
Dmi Emi
ešte nechápeš, kto som.
3. Dupem po kvetoch s ostatnými v rade,
kam raz prideme, už je po paráde,
nedívaj sa von, keď sa zrazu zvíří prach.
4. Nesnaž sa pochopiť hlboké stopy v tráve,
keď hrmí obloha, nemusí pršať práve,
zabudni na strach, ešte chvíľku ľudom ver.
- R:** Kto dračí zub a kto delfína má v štíte
a kto je nevinný,
ruka, čo práve blúdi v tvojich vlásokoch,
čiara trhá sa z pút.
5. Neplač, neblázni, otvor tie smutné očká,
všetko sa naprávi, uvidíš, len malú chvíľku počkaj,
kvety sú všade, každý ti to vysvetlí.

34. Racek (Eva Henychová)

1. A Hmi E A Hmi D
Fouká, vítr fouká,
 A Hmi $C^\#mi$ E
cuchá nám vlasy a do očí mi nafoukal prach,
 A Hmi E A Hmi D
fouká, vítr fouká,
 A Hmi $C^\#mi$
zvedl se asi, když racek svými křídly mách',
 Hmi E
odletěl kamsi a nikdo neví, kam,
 D E
řekli jsme: aťsi, stejně nedoletíš sám
 D
tam, kam bys chtěl.
2. Fouká, vítr fouká,
tečou mi slzy, oči touží zbavit se prachu,
fouká, vítr fouká,
mě, lásko, mrzí, že svět je plný neštěstí a strachu,
možná, že už zítra dočkáme se deště,
do příštího jitra přežijeme ještě,
plakat, lásko, není třeba.
3. Fouká, vítr fouká,
prosíme oba, aby nikdy nám nepřestal vát,
fouká, vítr fouká,
netoužíš znova po tom, co Ti už nemůže dát,
co bylo kdysi, nevrátí se zpět,
slova se mísí v milióny vět
a přitom stačí jenom žít.
4. Fouká, vítr fouká,
Tvé srdce hřeje, i když jinak všechno kolem chladí,
fouká, vítr fouká,
život se směje i na ty, co mají duši hadí,
milovat svět a život za něj dát,
růžový květ a vítr slyšet hrát,
s láskou jít ke štěstí.
5. Fouká, vítr fouká,
cuchá nám vlasy a do očí mi nafoukal prach,
fouká, vítr fouká,
zvedl se asi, když racek svými křídly mách',
netoužíme po tom, skrýt se v stínu bytí,
co je, lásko, na tom, chtít pro věčné žití
vzlétnout na křídlech racka?

35. Stačí len veriť (Kalumet)

1. C $\frac{C}{H}$ Ami
Zavretými dvermi dokážeme občas prechádzať
 F G
a opíjať sa pramennou vodou,
 C $\frac{C}{H}$ Ami
v rozsudkoch byť mierni, zlepíť na kúsky rozbitý džbán
 F G
a z piesku spraviť chrám,
 C
stačí len veriť.
2. Piesok že sa sype, voda že sa leje, čert vraj bdie,
kto mi to tu chce nahovárať.
Nech sa v noci pozrie na oblohu, koľko je tam hviezd
a v rieke zlatých zrn,
len nech pritom verí.
 Ami Emi F C
R: Ponúkli mi jablňoň, ja som len oberal,
 Ami Emi F Ami [$: C \frac{C}{H} Ami F G :$] C
miesto celých tónov som len pomlčky hral.
3. Zavrela sa voda, zostal iba malý bledý kruh
a vo vzduchu pár nevinných kvapiek.
Mňa zas niečo hľadá, akoby mi srdce prešiel pluh,
a pozri, leje stále viac,
veď hlavné je veriť.

36. Svitání (Eva Henychová)

1. D G D G D Hmi G A
Svitání, svitání vyhlédlo si moje vlasy k líbání,
 D G D G D Hmi G A D
a pak zpívání, ptačí zpívání vytrhlo i Tebe, lásko ze spaní,
 Hmi A
setkaly se moje oči s Tvojí tváří,
 Hmi A
nekonečnost bytí a moudrost v ní září,
 Hmi A
mou ruku svíráš pevně ve své dlani,
 Hmi A G $F^\#$
Tvá láska, Tvůj dech a život mě chrání.
2. Svitání, svitání nutilo nás oba, lásko, k zívání,
a pak líbání, líbání dalo nám hned zapomenout na spaní,
do ucha mi šeptáš sladká slova,
ta, co jsi říkal včera, chci slyšet dnes znova,
vše, co Ti chybí v očích, to má Tvá duše,
co na tom, že nevidíš, jak červená se růže.
3. Svitání, svitání nás roztoužilo k milování bez ptaní,
zpívání, ptačí zpívání půjčilo nám svoje křídla k lítání,
jiní hledali by slova pro mou krásu,
pro něco, co jistě ztratí na svém jasu,
slyším Tvé srdce hlasitě bušit,
bez ohledu na krásu dá se láska tušit.
4. Toulání, toulání mojí duše ve Tvé duši bez ptaní,
to je lítání, lítání, nejkrásnější věc, co je pod Sluncem k
mání,
vyprávěj mi, prosím, o Tvém snění,
o přáních, co dočkají se naplnění,
nepláčeš, vždyť život ušetřil Tě smutku,
oddal ses lásce, líbání a skutku.
5. Lítání, lítání, mojí lásky po Tvé lásce volání,
vždyť svitání, svitání je pro nás pro oba stejně jak stmívání
...

37. Touha je paní (Jirka)

1. *Ami Dmi*
Kouká jí z očí oheň i mráz,
G C E
kamkoli vkročí, zastaví čas,
Ami Dmi
štíhlá je v pase tak akorát,
G F
kam zatoulá se, tam nedá spát,
Ami Dmi
černé má vlasy jak vraný kůň,
G E
je co do krásy bezedná tůň.
C G
- R: Touha je paní, přijde bez ptaní
B^b F
a my pak za ní musíme jít,
C G
i když nás trýzní palčivou žízni,
dík její přízni se učíme žít. Ami G F Dmi E_{sus4} E
2. Je jako svět, stále se mění,
máš ji tu hned, a zas už tu není,
žehná jí nebe, slunce ji chválí,
jednou nás zebe, podruhé pálí,
jak růže voní, jak dálka svádí,
básníci o ní zpívají rádi.

R:

38. Vabank (Kalumet)

1. *Ami*
Možno to ani nie je blues,
Dmi
pár tónov, ktoré teraz hrám,
G C
zaspávam s nimi tak sám,
E
a čo z nich mám?
2. Len náruč zabudnutých slov,
tých, ktoré v noci šepkal čas,
a v srdci mráz, už je tu zas
clivý ten hlas!
- R: *Ami Dmi*
Stojíš sám na pokraji, na pokraji svojich snov,
Ami Dmi
na pokraji, na pokraji svojich snov,
Ami Dmi H⁷ E
a s gitarou na pleci, nezastavíš túto smutnú show.
- R: Na pokraji, na pokraji svojich snov,
na pokraji, na sude prachu svojich snov,
v ceste mi stojí stena, späť sa nedá, škrtám zápalkou.
3. Možno to ani nie je blues,
len mladá hlúpa divá hus,
myšlienka zrodená z úst,
skús vzlietnuť, skús!
4. Tak si sa znovu vydal vpred,
bláznivý hľadač svetla hviezd
a skrytých ciest, si všade v nás,
neskrotný hlas!
- R: Stojíme na pokraji, na pokraji svojich snov,
na pokraji, na pokraji svojich snov,
horúca krv chce vabank, hra o všetko s kartou jedinou.
- R: [: Na pokraji, na pokraji svojich snov, :]
na pokraji, na pokraji svojich snov,
len jeden škrt zápalkou, hra na vabank prestáva byť hrou!
Ami
- *: Možno to ani nie je blues ...

39. Vlk (Kalumet)

1. *Ami*
Vietor zosilnel a oheň iba tlel, iba tlel,
E mi Ami
konáre stromov sa podobali rukám mŕtvych tiel,
noc mala chladný dych a voňala napätím, napätím,
E mi Ami
a dusivé ticho nikto nerušil.
D Ami Dmi Ami
Tma striedala sa len s temnotou a ráno bolo najďalej,
D Ami
iba mesiac žiaril divným svetom
E Ami
a pretínal môj sen, pretínal môj sen.
2. Náhle som zmeravel, blízko sa pohol tieň, pohol tieň,
ten vlk stál pri mne a od chladu sa chvel,
zuby ako z mliečnej hmly, v očiach divý lesk, divý lesk,
keď clivo zavyl, nebom sa mihol blesk.
Krv zanechával v svojej stope, niekto mu ublížil,
od tuláka čakal pomoc v chvíli,
keď sám už nemal síl, sám už nemal síl.
3. Bolo vidno, že má hlad, dávno nič neuložil, neuložil,
a tak som vlastnú stravu na dva diely rozdelil,
na vďaka vlčích očí nikto z vás by nevsadil, nevsadil,
no dravec stráca krutosť, keď človeku uverí.
Ten vlk sa potom túlal so mnou po ďalekých prériách,
lepšieho priateľa v tomto kraji
som nemohol mať, som nemohol mať.

40. V malej izbe (Luky)

1. *C Dmi E mi F^{maj7}*
V malej izbe v starom byte, za záclonou tma,
C Dmi G
na záclone smútky praveké,
C Dmi E mi F^{maj7}
čosi padá na podlahu, lahúčke sa zdá,
C Dmi G
roztápa sa v chĺpkoch na deke.
2. Všetko, čo som dávno prežil, všetko je už preč,
práve som sa znovu narodil,
všetko staré zrazu žiari, že až strácam reč,
vyhral by som všetky závody.
3. Pre tú krásnu tvár, pre tú krásnu tvár,
pre to krehké tielko nevinné,
pre tú krásnu tvár, pre tú krásnu tvár,
čo tu tíško spinká v perine.
4. Dnes nepôjdem odtiaľto, dnes neodídeme spať,
len nadránom sa viečka zalepia,
nemusíš mať o mňa ale ani trochu strach,
keď zavoláš, som tu len pre teba.
5. Zajtra spadne s veľkou slávou ďalšia z mojich hviezd,
usmeje sa celá obloha,
ja ju chytím do dlaní, bude ešte horúca,
prinesiem ju tebe ku nohám.

6.=3.

41. Žluťásek (Eva Henychová)

1. Ami
Slunce už se za obzor sklání,
 Dmi
proč ještě chvíli nezůstane,
 E Ami
přiletěl motýl, sedí mi v dlani,
 Dmi E Ami
odkudpak jste přiletěl, pane?
2. Kukačka kuká na vysokém stromě,
počítej, prosím, se mnou, motýlku,
kolikpak let zbývá tu pro mě,
zůstaň tady aspoň na chvílku.
- Dmi Ami
R: Já slyším kroky lehounké jak váněk,
 E Ami
a mrtvolný pach, jsem to ale janek,
 Dmi Ami
už vidím bělostný hábit a kosu,
 E Ami
ta paní asi nepřišla sbírat rosu.
3. Hladoví ptáci tu kolem krouží,
snad čekají na mršinu,
ti nevědí, co mě souží
a že s klidem nespočinu.
4. Nechala jsem letět motýlka,
ať radši sedá na květiny,
konec se blíží, bude to jen chvílka,
budou to dvě anebo tři vteřiny?
- R:**
5. Už opouštím své tělo, opouštím vás, lidi,
snad byste pro mě neplakali,
už ležím ve svém hrobě a vedle sebe vidím
motýla a tmu, co nás halí.
6. Střetly se kdesi dvě hříšné duše,
snad je to peklo, snad je to nebe,
ptáme se znovu, kdo za to může?
Neměli jsme nikoho, teď máme sebe.

42. Zlato nad sof (Kalumet)

1. Dmi B^b A^7 Dmi
Vraj to bolí, keď zotieraš slzy a máš ich už plnú dlaň,
 Ami A
vraj to bolí, keď utekáš a nevieš vlastne kam.
 B^b A^7
Chceš preč z toho davu, čo rozdupal kľúč k hrám.
- B^b A
R: Kto rozumel včera všetkým bláznom,
 B^b A
dnes ich už odmietal.
 B^b A Dmi
[: So sklonenou hlavou do očí sa pozrieť bál. :]
2. Vraj to bolí, keď prijímaš rany mierené pod svoj pás,
vraj to bolí, a zvlášť tých, čo nechceli sa vzdať.
Tí skúsení radia: „Vráť sa, chlapče, vráť!“
- R:** Majú snáď všetko, čo telo žiada,
len chýba im vzácny dar:
[: nevedia sami, kam podeli vlastnú tvár! :]

43. Za obzor (Kalumet)

- Fmi
1. Vtáky znovu letia za more,
 C
strácajú sa kdesi v modrej dialke
 Fmi C
a môjmu srdcu sa za nimi zrazu cnie,
 $\text{C}^\#$ C Fmi
to, čo bolo nám blízke, je zrazu tak vzdialené.
2. Lístie padá na zem a je bláznivé
smútiť za ním, na jar znovu vzíde,
však zima bude dlhá, ja mám vážne strach,
či z chladu nám niečo v nás neodumrie.
- C
R: Keď budeš sa chcieť vrátiť,
 Fmi B^bmi C
nájdeš ma tam, kde tráva tlmí moje kroky,
 Fmi B^bmi C
nájdeš ma tam, kde smäd uhasia horské toky,
 Fmi B^bmi C Fmi
nájdeš ma tam, kde voľnosť je skorocel, čo vylieči ma z rán.
3. Slová ukrývajú veľkú moc,
sú ako ľudia, vedia zraniť päsťou.
Keď oči sú zaslepené nočnou oblohou,
hľadia za tmavý obzor, čo naplní tolko snov.
4. A vtáky sú už dávno za morom
a mne zostala v rukách táto pieseň.
Ja viem, že nie je extra, možno je však v nej
to, čo zabudnúť nesmieš: spev gitary túlavej.
- R:**

44. Zvonček (Luky)

- Ami
1. Ty stará pieseň, prečo znieš,
 Dmi Ami
veď už je všetko dávno preč
 Dmi Ami E
a vlastnou cestou ďalej musím ísť
 Ami
a odpásať si meč.
2. Vy oči, musíte sa smiať,
keď budem búrať starý hrad,
srdce sa nezastaví, budem silný snáď,
ako už toľkokrát.
3. V dialke je zrazu hustá hmla,
neviem, čo všetko znamená,
len malý zlatý zvonček pri srdci
neprestal vyzvárať.

45. Zo života kočovníkov (Kalumet)

- Ami*
1. Boľavé nohy a cesta vpred sa plazí,
vandrujú mnoho dní krajinou.
To sucho v krku a drsný výraz tváří,
obdarení krvou Románov.
- Dmi Ami*
- R:** Pýtal som sa ich sto ráz,
 G Ami
kde je peklo a kde raj,
 Dmi B^b Ami
len raz mi však odvetili:
 H E
„Tulácky širák, si chráň, vždy chráň!“
2. Navždy prázdne vrecká, neskrotené vášne,
hrivy koňov vetrom vlajúce.
Smäd po nových cestách utopili v dialke,
na návraty nebol nikdy čas.
- R:** Rozumeli reči skál
aj tichu pláni pred sebou,
mnohokrát už nemali síl,
smiechom liečili svoj žiaľ, svoj žiaľ.
3. Kolesá vozov, čo zabudli na pokoj,
pieseň voňajúca pahrebou,
dlhé vlasy dievčat pretkávané smolou,
dravá láska, spánok nad ránom.

1. Luky	Ahoj.....	1
2. Luky	Ariadnina niť.....	1
3. Eva Henychová	Čarodějnice.....	1
4. Peťo Vargovčík	Čo dovoľí dych.....	1
5. Kalumet	Čo tu hľadáš, dieťa.....	2
9. Kalumet	Dnes radšej nezložím nič.....	3
7. Jirka	Doufám.....	2
8. Kalumet	Držím palce všetkým tulákom.....	2
6. Kalumet	Dvaja malí generáli.....	2
10. Paradox	Heřmánková.....	3
11. Kalumet	Hľadám.....	3
12. Kalumet	Chcem strážiť tvoje rána.....	3
13. Paradox	Jablíčko.....	4
16. Jirka (Hana Hegerová)	Já chci zpět.....	4
14. Luky	Janke.....	4
18. Jirka	Jaro '91.....	5
15. Kalumet	Jednohubka.....	4
17. Eva Henychová	Ještě není pozdě.....	5
19. Kalumet	Keď plačú stáda.....	5
20. Eva Henychová	Léto.....	6
22. Kalumet	Melancholická.....	6
24. Eva Henychová	Modlitba.....	7
23. Luky	Moja krehká pieseň.....	7
21. Kalumet	Mr. Einstein.....	6
29. Kalumet	Nahá tvár.....	8
27. Kalumet	Na poplach.....	8
25. Kalumet	Návrat do nenávratna.....	7
28. Kalumet	Návrat priateľa.....	8
26. Eva Henychová	Nejkrásnější láska.....	7
30. Kalumet	Oblaky.....	8
31. Kalumet	O tebe.....	9
32. Luky	Povolenie mám.....	9
33. Luky	Pre malú Lenku.....	9
34. Eva Henychová	Racek.....	10
35. Kalumet	Stačí len veriť.....	10
36. Eva Henychová	Svitání.....	10
37. Jirka	Touha je paní.....	11
38. Kalumet	Vabank.....	11
39. Kalumet	Vlk.....	11
40. Luky	V malej izbe.....	11
43. Kalumet	Za obzor.....	12
42. Kalumet	Zlato nad soľ.....	12
45. Kalumet	Zo života kočovníkov.....	13
44. Luky	Zvonček.....	12
41. Eva Henychová	Žluťásek.....	12